

Hungarian Baptist Convention of North America

Since 1908

Az Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

MENJETEK, ... TEGYETEK!

IGEI GONDOLATOK A KÜLDETÉSRŐL

Mielőtt azt gondolhatná a kedves Olvasó, hogy valamilyen különleges és rendkívüli eseményre szeretném aktivizálni, hadd oszlassak el minden kétséget: a címben megfogalmazott mozgósítás Megváltónktól származik. Tanítványainak elmondott, és általunk Nagy Misszióparancsként ismert beszédéből kölcsönöztem.

Máté evangélista örökítette meg azt a találkozást, amely a Feltámadott és

Vidd a jó hírt minden tájra!

*Vidd a jó hírt minden tájra,
Messze hallasd hangodat:
Jézus Krisztus által Isten
Minden bűnöst elfogad!
A Szentírás adja tudtul
Ezt a drága nagy csodát,
Hirdesd hát és szöld az Igét,
Élő hittel prédikáld!*

*Hálát mondunk szent Igédért
Néked, áldott Istenünk,
Hűen adjuk át e kornak,
Róla szól az életünk.
Élő víz és égi manna
Ez a fáradt vándornak,
Gyógyít, oktat, helyreállít,
És feltámaszt holtakat.*

*Jézus útnak indít minket,
Menjünk hát, bármerre küld,
Bátran szóljunk Róla mindig,
Töltsd szívünk égi tűz!
Járjuk végig ezt a földet
A megváltás hírével,
Mig majd egykor, munkánk végén
Föld az éggel ünnepel!*

Gerzsenyi László (HH 759)

tanítványai között zajlott le Galilea egyik hegyén. A történet Máté evangéliuma 28. részében, a 16-20. versekben található. Az evangélista elég tömören fogalmaz. Szinte távirati stílusban, de nagyon tárgyilagosan. Mintha egy külső szemlélő írná le az eseményt, pedig Máté, mint a tizenegy tanítvány egyike, nagyon is érintett volt az egészben. Mégis olyan kevés derül ki a tanítványok lelkiállapotáról. „Amikor megláták őt, leborultak előtte, pedig kétségek fogták el őket” (17v) Vajon miféle érzelmek dúlhattak a tanítványok szívében? Miféle egyvelege az imádatnak és kétségkedésnek? Nem csoda ez a kételkedés, hiszen Őt látják, aki néhány nappal korábban meghalt, el is temették, ám most minden kétséget kizáróan előttük áll feltámadott Hősként. A Vele való találkozás azonban el kell oszlasson minden kételkedést. Maradjon egyedül az őszinte imádat! Hiszen a győztes Krisztus méltó imádatunkra.

A Győztes Hős küld bennünket

Mai világunkban nem könnyű másokat mozgósítani. Saját jogaiért még csak-csak kész tenni valamit az ember, viszont amikor mások érdekében kell síkra szállni, már oda a lendület. Ilyenkor lehet bárki a mozgósító személy, nehezen mozdul az ember. A tanítványokat azonban nem akárcsak igyekezett mozgásba lendíteni, hanem az, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön. Jézusnak a földi életre kiterjedő fennhatósága már addig is nyilvánvaló volt tanítványai számára. Elegendő, ha csak hatalommal mondott tanításaira, csodálatos gyógyításaira, a démonok feletti hatalmára vagy a természet erői felett gyakorolt hatalmára gondolunk.

Most viszont a megfeszített, és feltámadott Krisztus szólítja meg a mindenkori tanítványt. Pál apostol megfogalmazása szerint: „nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő az Istennel, hanem megüresítette önmagát, ... megalázta magát, és engedelmeskedett mindhalálig, még pedig a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta őt Isten mindenek fölé, és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy a Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és földalattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr az Atya Isten dicsőségére.” (Fil 2, 6-11)

Készek vagyunk indulni, ha meg szólít, akinek adatott minden hatalom mennyen és földön? A természetes az lenne, ha azt mondanánk: „itt vagyok, engem küldj!” (És 6,8)

A nekünk adott küldetés

A feltámadott Jézus nem kevesebbet, mint az egész föld meghódítását vette célba. Ebben pedig eszközei nem mások, mint a tanítványok. Azt is érdemes megfigyelni, hogy a misszióparancsban a tanítványok nem azt kapják feladatként, hogy várják a hozzájuk jövőket,

folytatás a 4. oldalon

A TARTALOMBÓL

English section - pages 8-9.

105. Közgyűlés, programlap

Gyülekezeti hírek: Cleveland
Diakónusavatás, Ifjúsági találkozó

Kornya Mihály palástja

Interjú Veress Efraimmal

A Reménység Fesztiválról

(USPS # 716-300)

POSTMASTER:

Send address changes to:

Evangeliumi Hírnök
Subscription Manager
12409 Devoe St. SOUTHGATE, MI 48195

Periodicals Postage Paid at
Wyandotte, MI and Additional Offices

Published monthly by
the Hungarian Baptist Convention
of North America, Inc.

Editor / Szerkesztő:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd.,
Lincoln Park, MI 48146
Tel: (313) 382-3735
herjeczki@yahoo.com

Kéziratot, cikket, megjegyzéseiket
a szerkesztő címére kérjük.

A szerkesztő bizottság tagjai:
Szabó István és Novák József

Our address on the internet:
<http://www.evangeliumihirnok.net>
E-mail address: herjeczki@yahoo.com

SUBSCRIPTION / ELŐFIZETÉS

\$25.00 annually

Send subscription and change of address to
Előfizetést, címváltozást erre a címre kérjük:

BÉLA FÜR, Subscription Manager
12409 Devoe St.
Southgate, MI 48195
Tel.: (734) 284-7107
furbill@hotmail.com

Tiszteletbeli elnök / Honorary President
REV. SÁNDOR KULCSÁR
225 East 80th Street
NEW YORK, NY 10075
rev_skulcsar@yahoo.com

SZÖVETSÉGI TISZTSÉGVISELŐK

Elnök / President:
REV. DR. A. GÉZA HERJECZKI
1370 Michigan Blvd
LINCOLN PARK, MI 48146
herjeczki@yahoo.com

Alelnök / Vicepresident:
ISTVÁN SZABÓ
11 E. Michigan Avenue
PALATINE, IL 60067
szaboek@sbcglobal.net

Titkár / General Secretary:
REV. JOSEPH NOVÁK
2212 So. Fremont Ave.
ALHAMBRA, CA 91803
zsoltaros@gmail.com

Pénztáros / Treasurer:
ZSIGMOND BALLA
2563 Nixon Way
FULLERTON, CA 92835
zsizmond@verizon.net

Q Press Graphic Design Studio
2124 Rose Villa Street, Pasadena, CA 91107

A SZERKESZTŐ ROVATA

A *Ráma Tábor* ad helyet ezúttal is szövetségünk közgyűlésének, a hónap végén. Sokan útra kelnek, nagy távolságokat is megtesznek azért, hogy néhány napig együtt legyenek rég nem látott testvéreikkel. Várhatóan ott lesz velünk a tábor első bemerítettjének, Mezei János testvérnek a felesége, *Mezei Pokol Helen* testvérnő – aki az egyik hűséges biblia-lapozgatónk. Ez a bemerítés 1969-ben történt, Balla György testvér végezte, a másik bemerített Pass Imre testvér volt. De eljön *Kish Etelka*, Floridából, *Krasznaiék* Kelownából – hogy csak néhányat említsék a távolban élő testvéreink közül. Szeretettel várunk mindenkit, aki szereti az Úrnak ebben a nagy országában és közöttünk épülő, többnyire magyarul beszélő közösségét.

Gyermekeink és ifjaink is ott lesznek velünk, sőt, ők még egy további hetet töltenek majd a táborban. Gondosan előkészített programmal várjuk őket. A fiatalokkal elsősorban *Novák József* testvér foglalkozik, a gyermekeket pedig, koruk szerinti csoportosításban, egy egész tanítói gárda igyekszik majd Jézus Krisztus ismeretére vezetni és abban előre segíteni. Imádkozzunk a hét áldásaiért!

A Közgyűlést az *Évközi Gyűlés* készíti elő, amit az idén Chicagóban rendeztünk meg. Az előző számban elsősorban a gyülekezet 25 éves jubileumával foglalkoztunk, most *Szabó Tivadar* testvér írásával az Évközi is visszatérünk. Egy jó közgyűlés jól végzett bizottsági munkát feltételez. A gyülekezeti küldöttekből álló MJB chicagói gyűlése után van okunk áldásos és békességes közgyűlésben reménykedni.

Újságunk első oldalán *Horváth Ferenc* lelkipásztor írását olvashatjuk. Ha ismeretlenül hangzik olvasóinknak a neve, nem csoda. Ezután azonban gyakran olvashatjuk testvérünk írásait, hiszen az ausztráliai Melbourne-i gyülekezetünk meghívott lelkipásztora ő. Horváth testvérék várhatóan ezekben a hónapokban utaznak az új szolgálati helyre. Urunk oltalmába ajánljuk őket, s a Melbourne-i Gyülekezettel együtt imádkozunk megérkezésükért.

Színes beszámolót olvashatunk a tavaszi ifjúsági találkozóról, melyet ezúttal a clevelandi testvérek rendeztek. A beszámolókat a részt vevő fiatalok készítették – magyarul és angolul. Az ígehirdetői szolgálatra *Veress Efraim*, érszöllősi lelkipásztort hívták meg, aki az ifjúsági után egy néhány gyülekezet-

be is ellátogatott. Ennek során találtunk alkalmat arra is, hogy családjáról, szolgálatáról és a Szeretet lapról beszélgesünk, s hogy azt olvasóink számára is elérhetővé tegyünk.

A Budapesten, a Billy Graham Társaság által rendezett *Reménység Fesztiválról* olvashattunk lapunkban már korábban is. Az ország keresztyén közösségeit, egyházait is megmozgató rendezvényre június 1-3 között került sor. Sajnálom, hogy nem vehettem részt, legalább vendégként. A 23 évvel ezelőttinek (Budapest '89 Billy Graham, Népstadion) munkatársa is voltam. Az Internetes elérhetőségek segítségével követtük azonban a 3 nap eseményeit. Várjuk a beszámolókat. A 11. oldalon *Merényi Zoltán* lelkipásztor – a Fesztivál egyik munkatársa – blogja egyik írását idézve közlünk egy kis összefoglalót az eseményről. Bár csak maradandó eredményei is lennének az evangélizációnak. Nagy szükség van a reménységre az óhazában is. S arra, hogy felismerjék még sokan, hogy reménység egyedül Jézus Krisztusban és általa létezik.

Végül hadd kívánjak áldást, pihenést, kikapcsolódást is a nyári hónapokra! Családdal, gyülekezettel, egyedül – lesz alkalom utazásokra, találkozásokra is. Szívünkben az Úrral és testvéreinkkel – építsünk kapcsolatokat egymás felé és legyünk jó képviselői közösségünknek. Legközelebb talán Tahiban, az augusztus 19-i MABAVISZ ünnepségen találkozhatunk a magyar baptisták határtalan, nagy közösségével. (szerk)

105. KÖZGYŰLÉS

Ráma Tábor, 2012. június 29 - július 1.

Péntek délután bizottsági gyűlések.
Péntek esti vendég: *Vékás Zoltánné*.

A közgyűlés részletes programját
a 7. oldalon találjuk.

A közgyűlést közvetlenül követi a gyermek és az ifjúsági táborozás.
Imádkozzunk gyermekeinkért, fiataljainkért és azokért, akik a héten szolgálni fognak közöttük.

A fiatalok között *Novák József* testvér szolgál; a gyermekeknel többek között a *Szakács család* és
Rev. Ken Kelley.

TEGYÜK, AMIT AZ ÚR RÁNK BÍZOTT!

detroiti beszélgetés Veress Efraimmal

Veress Efraim, érszöllősi lelkipásztor volt a meghívott szolgálattevő szövetségünk tavaszi, *Clevelandban* megrendezett ifjúsági találkozóján. A találkozó után testvérünk ellátogatott néhány gyülekezetünkbe. Így jutott el *Detroitba*, ahol a szolgálatok és látogatások között egy kicsit beszélgettünk családjáról, utazásáról, itteni és otthoni szolgálatáról és a „Szeretet” lapról.

Olvasóinkra gondolva megkértem, hogy írjon is le nekünk valamennyit mindezekről. Köszönöm, hogy engedett a kérésnek. (szerk)

Mindenek előtt szeretettel köszöntöm az *Evangeliumi Hírnök* olvasóit és *Herjeczki testvért*, akivel egy áldott hétvégét tölthettem szolgálatban. Kíváncsi vagyok, hogy az a bizonyosság legyen valamennyiünkben, amit a Zsidókhoz írt levél 4:3a-ban olvashatunk: *„Mert mi, hívők, bemegyünk a nyugalomba, miképpen megmondotta...”*

Az ifjúsági találkozó

Örömmel mondhatom, hogy én is áldást nyertem ezen a találkozón, amelyre meghívtak a testvérek. Ígéretem volt az Úrtól arra nézve, hogy lesznek megtérések és megújulások, ezért is vállalkoztam erre a szolgálatra, de Ő engem is formált, tisztított miközben a szolgálatokra készültem. Jó volt látni a sok fiatalot, és tapasztalni, hogy mennyire nyitottak és figyelmesek az igei üzenetre. Az utazásom előtt volt olyan félelmem is, hogy itt Amerikában nem igen fogékonyak a fiatalok a lelki jóra. Ez inkább előítélet volt, amit egy csapásra eloszlatott az Úr, amikor találkoztam az ifjúsággal. Hiszem, hogy akik megújultak és akik döntöttek az Úr Jézus mellett, azok otthon a gyülekezetük örömeire és javára lesznek. Munkát kell adni nekik a gyülekezetben, hogy fejlődjenek. Az a vágyam és azért imádkozom, hogy az Úr folytassa itt azt a munkát, amibe egy rövid időre engem is bevont.

Gyülekezeti élet, tapasztalat

Hálával tartozom az Úrnak azért, hogy az itt eltöltött időt maximálisan kitöltötte a testvérekkel való találkozás és közösségápolás. A clevelandi gyülekezetben szolgáltam a legtöbbször, de eljutottam a torontói és a detroiti gyülekezetbe is. Az igehirdetés szolgálata mellett a családlátogatások, beszélgetések és az imaközösség gyakorlása volt, ami örömmel töltött el. Sok testvért ismertem már gyermekkorom óta, de születtek új barátságok, kapcsolatok is. Azt látom, hogy az itteni magyar misszió egészen más stratégiát kíván, mint amit otthon gyakorlunk. Mivel itt nem többen él a magyarság, ezért a személyes evangelizáción kell legyen a hang-

súly, és ez azt jelenti, hogy nem annyira az igehirdető személye, hanem sokkal inkább a tagok személyes életpéldája a meghatározó az evangelizációban. A lelkipásztorok itt valóban pásztorok kell hogy legyenek, akik felvállalják a testvérek gondját-baját, imádkoznak értük és velük, mert a fizikálisan is szétszóródott tagok személyes lelkigondozása munkálja a gyülekezet egységét, és evangelizáló erejét. Az Úr adja, hogy szolgatársaim -akikkel nagyon jó volt közösségekben lenni- maradéktalanul betölthessék küldetésüket. Ezért is fogunk imádkozni otthon, az imacsoportban!

A Szeretet szerkesztője az *Evangeliumi Hírnök* szerkesztőjénél.

Családi helyzet

Amit magamról és családomról elmondhatok az az, hogy nagyon kegyelmes hozzám az Isten. Nem érdemeltem, és mégis megáldott egy hűséges feleséggel (*Márti*) és 5 leánygyermekkel, akikért nagyon hálás vagyok. A gyerekeink közül *Mirjám* (16) már átadta életét az Úrnak, és be is merítkezett. Már gimnáziumba jár és a tanulmányi előmenetele ígéretes. Az iskolában imacsoport szervezésében is részt vesz, amelyet napi rendszerességgel tartanak. Az Úr áldása van ezen a szolgálaton. *Judit* (13) és *Jémína* (9) még általános iskolába járnak, és ugyancsak hálásak vagyunk feleségemmel együtt azért, hogy rájuk sem lehet panasz. *Tirza* (6) és *Viola* (3), a két kisebb lányunk, a közeli *Margittára* (kb. 8km) járnak, napközis óvodába, ahol román nyelvű csoportban készül-

nek az iskolai időszakra. Az Úré legyen a dicsőség azért is, hogy mind a feleségem, mind én a tavalyi évben befejezhettük tanulmányainkat a Debreceni Egyetemen az építőmérnöki, ill. a kommunikáció médiatudományok szakon.

Gyülekezeti munka

Immár ötödik éve, hogy az *Érszöllősi Magyar Baptista Gyülekezetben* szolgálok, amelynek 80 úrvacsorázó, és öt fenyíték alatt lévő tagja van. Rajtuk kívül van még 42 gyermek és hozzátartozó. A mi gyülekezetünkhöz tartozik még további három kisebb gyülekezet *Micskéről*, *Magyarkécből* és *Szilágypérből*. Ezek a gyülekezetek alkotják a szűkebben vett misszióterületet, melyen teljes időben szolgálok, mint felelős lelkipásztor. Annak ellenére növekedett a gyülekezet taglétszáma, hogy az utóbbi időben több idős testvérünk „haza” költözött. Ez azért volt lehetséges, mert tavaly is adott az Úr megtérőket, akik a bemelegítésben is megpecsételték hitüket. A megtérésekben nagy szerepe volt az evangelizációs sorozatoknak, melyet minden évszakban megszervezünk gyülekezetünkben és a nyári gyermek és ifjúsági táboroknak. Az elmúlt évben is több mint három hetet táboroztunk fiataljainkkal és gyermekeinkkel, akik elhívták ezekben a táborokban nem hívő osztálytársaikat, barátaikat. Ugyancsak az elmúlt évben ügyintéző lelkipásztorként a nagyvárad *„Betlehem”* gyülekezetben is feladattal bízott meg az Úr, amihez adott kellő erőt és kedvet. Hálás vagyok az én Uramnak azért, mert nem volt hiábavaló a fáradozásom. Ami az én munkatempómat, illetve szolgálati időbeosztásomat illeti, azt kell mondanom, hogy a hét minden napja le van fedve munkával, kivéve a hétfőt, amit több-kevesebb sikerrel igyekszek csak a családnak fenntartani. A többi napokon is minden reggel együtt van a család, amikor megtartjuk a családi áhítatot, és ennek áldásait tapasztaljuk. Az esti és a vasárnapi szolgálatokra többször elkísérnek a lányaim is, hol egyik, hol másik vagy több is, ezért a velük való kapcsolat folyamatosan épül és erősödik. Az Úr így vezetett engem a munka és család közti egyensúly megteremtése kérdésében. Hála és dicsőség neki azért, hogy ez a modell működőképes.

Szeretet

Immár több mint egy éve, hogy a *Romániai Magyar Baptista Szövetség* választókongresszusán a testvérek az Elnökségbe választottak, ahol alelnökként a Szövetség külső és belső kommunikációjáért felelek. Többek között ez azt is

jelenti, hogy a „Szeretet” havilap, mely 3000 példányszámban jelenik meg, fő-szerkesztői teendőit is el kell lássam. Az Úr legyen a dicsőség és a hála azért, hogy nem mondtam csődöt ezen a területen, és a korábban említett tanulmányaim során szerzett tudást itt kamatoztathatom. Nagy öröm számomra tudni azt, hogy az erdélyi magyar baptisták „Szeretet(e)” ide Amerikába is elér. Mi is hálások vagyunk, hogy rendszeresen kapjuk és nagyon szívesen olvassuk az amerikai testvérek lapját. Így, a kölcsönös információ cserével, erősíthetjük a testvéri kapcsolatokat. Kérem a testvéreket hogy továbbra is imádkozzanak érttem, értünk, hogy amit az Úr ránk bízott, azt maradéktalanul tudjuk elvégezni az Ő dicsőségére, mások hasznára és a mi üdvünkre!

Veress Efraim

MENJETEK,... TEGYETEK!

folytatás az 1. oldalról

hanem, hogy maguk induljanak el embertársaik felé. Sokkal könnyebb persze várnunk az embereket, hogy eljöjjenek az imaházba és meghallgassák a prédikációt, az Úr Jézus azonban minket küld ismerőseinkhez, barátainkhoz az örömhírről. A Jézustól kapott küldetés ma is ugyanolyan aktuális, mint kétezer évvel ezelőtt. Semmit nem veszített időszerűségéből. Krisztus ma is azt akarja, hogy az embereket tanítványaivá tegyük. Sokszor talán úgy gondoljuk, hogy a mi dolgunk csak hirdetni az evangéliumot, aztán a Szent Lélek majd elvégzi az emberekben a meggyőzés munkáját. Az Úr Jézus azonban a „tanítvánnyá tétel” komplex feladatáról beszél. Ez pedig azt jelenti, hogy készek vagyunk időt szánni arra, hogy az embereket rásegítsük Krisztus követésére. Pusztán evangelizálásnál többet kell tehát vállalnunk: bemeríteni és Isten Igéjének ismeretére és megtartására tanítani a megtérőket.

A Feltámadott jelenléte

Miközben olvassuk Jézus misszióparancsát, és már érezzük a Szent Lélek készítettségét az engedelmessegre, lehet, hogy mégis felmerül bennünk: de hát nem túl nagy feladat ez, és nem túl kockázatos? Eszünkbe jut Jézus szava: „Íme, én elküldelek titeket, mint juhokat a farkasok közé.” (Mt 10,16) Viszont annak, aki a tanítványozási munkában hajlandó részt vállalni, a feltámadott Jézus Krisztus állandó, valóságos és örök közösségét ajánlja. A jézusi ígéret, mely szerint velünk van minden nap,

ÉVKÖZI GYŰLÉS CHICAGÓBAN - 2012. ÁPRILIS 19-20.

Első közgyűlési élményeim

Régóta avatott diakónusként szolgáltam Magyarországon a *Rákospalotai Gyülekezetben*, ahol felnőttem, de közgyűlésen még nem vettem részt. Ezt az első megbízatásomat a *Torontói testvérektől* kaptam. Várakozással és érdeklődve érkeztem a testvérek közé. Első benyomásom a fogadó gyülekezet részéről nagyon pozitív volt. Csupa szeretettel fogadtak, mintha már évtize-

precíz és gondos munkát tükröz. Isten áldja meg érte testvérünket. Minden területen azt tapasztaltam, a résztvevők egy közös cél érdekében munkálkodnak és ez nem más, mint az emigrációban élő testvérek közötti evangélium továbbadása és a testvérek összefogása. Mind a missziós munka, mind a közösségi programok, amiken részt vehettünk, a következő missziós évben az egységet

Tárgyal a Missziós és Jótékonyági Bizottság - Évközi gyűlés, Chicagó.

dek óta ismernénk egymást. Nem titok, szeretett rokonok is vannak a küldöttek között, ami még családiasabbá tette számomra ezt.

Nagyon jó érzés volt tapasztalni a pontosan és precízen előkészített programot és annak a pontos betartását. *Szabó István* testvér gondos előkészítő munkájának gyümölcse ez.

Úgy éreztem minden területen, hogy a szövetség odafigyelő gondossággal tördik minden kis és nagy gyülekezet sorsával és az ott végzett munkával. Szép eredményeket is hallhattam, ami bátorítólag hatott rám. Vidám hangulatú és úgy érzem, Istentől megáldott alkalom volt. Anyagi területen *Balla Zsigmond* testvér munkája számomra egy nagyon

munkálják majd. Jó volt hallani, hogy fiataljaink ügye is mindig középpontban van, annak érdekében, hogy otthonra találjanak gyülekezeteinkben és nem utolsósorban Isten mellett.

Volt küldetésemnek egy másik célja is. A jubileumi alkalomra egy új bejáratot készíteni. *Szegedi Ervin* és *Balla Sándor* testvérek közreműködésével lett megvalósítva. Hálás vagyok Istennek azért, hogy ebben is megtapasztalhattam az Ő segítségét. Mind a gyártásban, mind a szállításban, mind a beépítésben érezhető volt. Jó volt tapasztalni a sok segítő kezet a helyszíni munkában.

Összességében úgy érzem, áldott alkalom volt mindegyik nap, amit ott tölthettünk. A jubileumi megemlékezés pedig bizonyítéka volt annak, hogy érdemes végeznünk a munkát, mert az áldás nem marad el.

Vendéglátó testvéreinkről is fontos említést tennem, mert szinte családtagként vettek körül. *Koncz testvér* és családja volt a vendéglátónk és hálás vagyok értük Istennek, hogy nem csak mondják, hanem megélik a testvérszeretet gyakorlását.

Köszönöm mind a Torontói Gyülekezetnek, mind az *Észak-Amerikai Magyar Baptista Szövetség* minden küldöttjének azt a szeretetet, amivel befogadtak. Szeretném szolgálatommal segíteni a gyülekezetem és a szövetség munkáját, mindazzal amit Istentől kaptam.

Horváth Ferenc lelkipásztor

Szabó Tivadar

CLEVELAND DIAKÓNUSAVATÁS

2012. május 6. Gyülekezetünk egy történelmi mérföldkőhöz érkezett. Három aktív és példamutató gyülekezeti tagot avattunk fel a diakónusi szolgálatra: *Kiss Sándort, Marosi Bélát és Sánta Józsefet*. Diakónus testvéreink gyülekezetünk lelkipásztora, *Dr. Pintér Zoltán* testvér mellett foglalták el szolgálati helyüket, mint segítők és szolgatársak.

A három avatandó diakónus testvér és feleségük: Sánta József (Rózsa), Marosi Béla (Ella) és Kiss Sándor (Erzsébet). Az áldáskérő imádságot együtt végezte Pintér Zoltán, Herjeczki Géza és Kulcsár Sándor lp. testvér.

végzésére. Az igét *Kulcsár Sándor* nyugalmazott lp. testvér hirdette, a diakónusavatási liturgiát *Dr. Herjeczki Géza* testvér vezette. Az áldást kérő imádságban mind a három lelkipásztor imádkozott a diakónus testvérekért és családjaikért. Azt követően az úrvacsora emlékjegyzeit vette magához a gyülekezet. Az istentisztelet végén a detroiti gyülekezet kórusa énekelt két éneket. Az egyik ének jól megfogalmazta az avatottak, sőt mindannyiunk érzését is: *Én mától kezdve csak Őt szolgálom...*

Az alkalom után szeretetvendégség fogadta a kedves ünneplő gyülekezetet.

Az a kérésünk, hogy a jó Atya adjon erőt és kitartást a három diakónus testvérnek, hogy a lelkipásztorunkkal és az előljáró testvérekkel együtt el tudják végezni azt a munkát, amit gyülekezetünkben rájuk bízott az Úr!

Boda Erika

IFJÚSÁGI TALÁLKOZÓ IGAZ VAGY HAMIS

Milyen keresztyén vagy?

2012. május 25-27.

„*Igaz vagy hamis keresztyén*” volt a mottója a Clevelandban megrendezett Ifjúsági Konferenciának. Az ifjúság tagjaként részt vehettem az előkészületekben és a szervezésben, mely során az Úr több dologban is megáldott bennünket.

Egyik az volt, hogy ifjúságunk jobban összekovácsolódott. Együtt bőjtöltünk és imádkoztunk a konferenciáért és a szolgáló lelkipásztorért. Nem volt teljes egyetértés abban, hogy kit kérjünk fel az ige szolgálatára. Kezdünk úgy reagálni dolgokra, mintha Istennek nem lenne hatalma arra, hogy a legjobbat adja nekünk. Elkecsereztünk, haragudtunk, mert csak az emberekre néztünk. De hála az Úrnak, hogy rávilágított erre. Végül is *Veress Efraim* testvér szolgálatát és itt létét az Úrnak tulajdonítjuk, és Neki adtunk hálát érte.

Jó néha megállni és elgondolkodni arról, hol tart a hívő életünk. Tényleg engedelmessékedünk Istennek, és tudjuk, hogy a terveink és elképzeléseink egyeznek az Ővével? Ezt a gondolatot az igehirdetésben elhangzott egyik példával szeretném illusztrálni.

Veress testvér beszélt az identitásról. Bár meg tudjuk mondani, honnan származunk, de azt tudjuk-e, hogy igazán Isteni vagyunk? Nem elég az, hogy járok templomba, bemerítkeztem és még talán más szolgálataim is vannak - miközben a szívem nem az Úré. Elmondott egy példát egy idős presbiter testvéréről, aki nagyon nagy haragban volt egy másik testvérről. Ez a testvér presbiter volt, bemerítkezett keresztyén ember. Más szolgálatban is részt vett, többek között ő készítette kovácsolt vaskerítést a templom köré. Amikor figyelmeztette őt Veress testvér, hogy meg kellene bocsátania valakinek, és utalt az igére, és arra, hogy az Úr is mennyi bűnünket megbocsátotta már. A testvér azt válaszolta, hogy neki nincsenek ilyen bűnei. Erre azt mondta neki a lelkipásztor, hogy akkor mi nem lehetünk testvérek. Kizárták a gyülekezetből. Többen súlyosnak vélték a döntést. Az igehirdető hangsúlyozta, hogy nagyon fontos komolyan venni az igét, és igaz keresztyénnek lenni. Csakis akkor tud minket az Úr használni, és mi is akkor töltjük be a feladatunkat, ha minél több embert a kereszthez, Jézushoz viszünk, hogy

megvallva bűneiket megtérjenek, majd engedelmeskedve Isten parancsának bemerítkezzenek (Mt 28,19-20). Veress testvér elmondta, hogy többen nem értettek egyet a döntéssel, s ezt kérdezték: „miért kell egy 72 éves embert kizárni? Elfog menni az unitáriusokhoz”. Felvetődik a kérdés: hányszor van, hogy nem vállalod fel azt, ami az igaz keresztyén-séggel jár, ami Isten szerint való lenne, azért, mert emberi módon gondolkodsz és félsz az emberektől... (Péld 29,25)

Veress Efraim lelkipásztor.
A fiatalok egy része a csoportos játékok egyikén. A kisgyermekek szolgálata vasárnap reggel. A torontói fiatalok csoportja volt a legnépesebb.

meg keresztyén-ségét, teljes őszinteséggel, hogy az Ő dicsősége lehessen láthatóvá életünkön.

Kiss István

Az ifjúsági találkozó már péntek este megkezdődött. Lelkipásztorunk, *Dr. Pintér Zoltán* köszöntötte a megérkezett fiatalokat, vendégeket. Egy rövidebb bemutatkozót hallottunk *Veress Efraim* lelkipásztortól, valamint egy rövidebb igeszolgálatot is.

Egy évvel később a testvér nagyon megbetegedett. Magához hívatta a lelkészt és azt a testvért, akivel haragban volt. Akkor elmondta, hogy mennyire bűnös, és szüksége van a bűnbocsánatra. Ekkor vallotta meg igazán a bűneit, és lett az Úré. Visszavették a gyülekezetbe, majd rá két évre meghalt.

Engem abban erősített ez a példa, hogy mennyire fontos az Urat hirdetni, mindig az Ő útján járni. Csak akkor tud az Úr véghezvinni ilyen csodákat az életünkben. Így a nagyon hosszú ideje „hívó” is megtérhet, vagy akik megrekedtek, azok megújulhatnak, és igaz keresztyének lesznek.

Kívánom minden olvasónak, hogy velünk együtt, az Ige fényében vizsgálja

A szombat reggeli alkalom az ima-háznál kezdődött, ahol Veress testvér első előadását hallhatták a fiatalok és a jelenlevők az „Igaz vagy Hamis” keresztyénről. Majd *Püsök Dániel*, torontói lelkipásztor fordította Veress testvér előadását angolra.

Az alkalom után a parkba indultunk, ahol folytatódott az előadás - négy csoportos beszélgetésben. A házaspárt *Pintér Zoltán* vezette, Veress Efraim, *Püsök Dániel* és *Kiss István* clevelandi ifjúsági tanító is csoportot vezetett. Külön volt foglalkozás a kisgyermekkel is, amit *Boda Erika* és *Kiss Judit* vezetett. A finom ebéd után pedig *Lakatos Laura* vezetésével csoportos maratoni játékokat játszottak az ifjak, melyen egymással is versenyeztek a fiatalok.

Veress testvér második előadására a délutáni istentiszteleten, az imaházban került sor, amelyet ezúttal is *Püsök Dániel* testvér fordított angolra. A vendég fiatalok egy részének szolgálatait is ekkor hallgattuk meg. Az istentisztelet után egy különleges Movie Night-ot terveztek a clevelandi fiatalok, amelyen egy kedves keresztyén filmet vetítettünk: *The Secrets of Jonathan Sperry*.

A vasárnap reggeli alkalmat imaáhitattal nyitottuk meg, amit *Varga Zsolt*,

helyi fiatal testvérünk és Detroitból *Juhász Robi* vezetett. Zsolt magyarul buzdította a fiatalokat, Robi angolul. Az imaáhitat után következett a többi szolgálat a vendég fiataloktól, majd azt követően egy evangélizációs igehirdetést hallottunk Veress testvértől.

A konferencia szeretet vendégséggel ért véget. Mivel több fiatal hétfő reggelig maradt Clevelandban, így még ebéd után újból elmentünk egy parkba, ahol sportra és többféle játékra került sor.

Nagyon hálásak vagyunk azért, hogy a jó Atya gondviselő szeretetét érezhettük az egész konferencia alatt. Hála-vagyunk az Úrnak mindenért, és köszönjük a szolgálatba bekapcsolódó testvérek fáradságát.

Boda Erika, Cleveland

ÉSZAK-AMERIKAI MAGYAR BAPTISTA SZÖVETSÉG

105. KÖZGYŰLÉS 2012. június 29 - július 1.

A közgyűlés helye: Ráma Tábor, Rama, Ontario, Kanada – Tel: (705)326-6965

A szövetség tisztségviselői: *dr. Herjeczki Géza* elnök, *Szabó István* alelnök, *Novák József* titkár,
Balla Zsigmond pénztáros, *Kulcsár Sándor* tiszteletbeli elnök.

Jelige: HITHŐSEINK / OUR HEROES OF FAITH

TÁRGYREND

PÉNTEK – JÚNIUS 29.

Bizottsági ülések

3.00 - 4.00 *Végrehajtó Bizottság*

4.00 - 5.00 *Misszió és Jótékonyági Bizottság*

6.00 **vacsora / regisztrálás**

7.00 ISTENTISZTELET - a Nőszövetség estje

A szolgálatokat *Torma Irénke* nőszövetségi elnök vezeti

Igei szolgálat: *Példaképünk: Anna, egy hithős édesanyja*
(1Sm 1; Zsid 11,32) - *Vékás Erzsébet*

9.00 Tábortűz, közös éneklés

SZOMBAT – JÚNIUS 30.

8.00 – 8.50 reggeli

8.50 A közgyűlés énekel

9.00 **ÁHÍTAT** *Gájus - 3 Jn 1-8,11 - Kulcsár Sándor*

9.30 **A 105. Közgyűlés megnyitása**

Elnöki megnyitó – *Herjeczki Géza*

9.50 A tárgyreend ismertetése és elfogadása

10.00 **Titkári jelentés** – *Novák József*

10.20 A közgyűlés énekel

10.30 **Misszió és Jótékonyági Bizottság jelentése**

- *Szabó István*

10.50 **A pénztáros jelentése** – *Balla Zsigmond*

11.10 **Költségvetés a 2012/13 évre**

11.20 A közgyűlés énekel

11.25 **Az Evangeliumi Hírnök és a Baráti Kör**

jelentése – *Herjeczki Géza és Fűr Béla*

11.45 **Választás**

12.10 **Határozatok ismertetése**

12.20 **Tisztségviselők beiktatása** - *Kulcsár Sándor*

12.30 Záró imádság

1.00 – 2.00 **EBÉD**

SZOMBAT DÉLUTÁN

3.00 Lelkipásztor Szövetség - elnök: *Kulcsár Sándor*

4.00 Női Konferencia - elnök: *Torma Irénke*

Férfi Konferencia - elnök: *Lukács János*

Ifjúsági Konferencia - elnök: *Gerstner Kornél*

6.00 Vacsora

7.00 ISTENTISZTELET

Ifjúsági szolgálatok - vezeti *Gerstner Kornél*

Bizonyágtétel: *Ésaiás* (És 6,1-8) - *Vadász János*

Igehirdetés: *Jákób* (1Móz 32,21-30) - *Lukács János*

Tábortűz, közös éneklés

VASÁRNAP – JÚLIUS 1.

8.00 Reggeli

10.00 **Imaóra:** *Ámós* (Ám 7,14-17) - *Novák József*

11.00 **ÚRVACSORAI ISTENTISZTELET**

Igehirdetés: *Nehémiás* (Neh 2:11-20) - *Gergely István*

Úrvacsora: a helyi lelkipásztor és a szövetség elnöke

1.00 **EBÉD**

7.00 **VACSORA**

8.00 ISTENTISZTELET

Szolgálatok - vezeti *Püsök Dániel*

Zenei szolgálat: *Curtis Szakács* és családja

Igehirdetés: *Káleb*, aki tökéletesen követte az Urat

(Józs 14,6-14) - *Rev. Ken Kelley*

Hithősöm - bizonyágtételek: *Pintér Zoltán*,

Herjeczki Géza, Püsök Dániel és mások

Az istentiszteletek alatt bibliaköri foglalkozásra várjuk a kisgyermeket.

HUNGARIAN BAPTIST CONVENTION OF NORTH AMERICA

105th ANNUAL CONVENTION – June 29 - July 1, 2012
6001 Rama Rd., Rama Township, Ontario, Canada L3V 6H6
Theme: OUR HEROES OF FAITH

You are cordially invited to attend the Convention and the following Conference at our beautiful Hungarian Baptist Camp “Ráma”, as we gather to praise God for his presence in the life of our Association.

Following the annual business meetings of the membership, representatives of the member churches, friends and relatives, young and old will join in fellowships of praise and various activities.

Awaiting you at Rama is the newly renovated Chapel, along with the camp's comfortable and modern facilities.... and, as expected in our culinary tradition: dishes a la carte “rámai inycségek sokasága” – all in the most picturesque setting.

**Come and enjoy the great fellowship of Hungarian Baptists
living in North America!**

For more information, call (905) 417-8578

Excerpts from the program:

FRIDAY

3:00 PM Committee Meetings
 6:00 PM Supper
 7:00 PM Women's Night, Worship Service;
 Guest speaker: *Mrs. Elizabeth Vékás*

SATURDAY

9:00 AM The Business Meetings of the Convention
 1:00 PM Lunch
 3:00 PM Meetings for the Convention's Auxiliaries
 (Pastor's, Women's, Men's and Youth Convention)
 6:00PM Supper
 7:00PM Evening Worship Service; (*Rev. János Lukács*, preaching)
 Campfire, singing

SUNDAY

10:00 AM Hour of Prayer
 11:00 Worship Service, (*Rev. István Gergely*, preaching) Communion
 1:00 PM Lunch
 Sport activities
 8:00 PM Evening Worship Service; (*Rev. Ken Kelley*, preaching)
 Music Ministry: *Curtis Szakacs and Family*

Worship services are in Hungarian language but we will also use English, especially on Sunday evening.

Come, and enjoy great fellowship, Spirit-filled teachings, poems, testimonials and singing.

TRUE OR FALSE?

What kind of a Christian are you?

**YOUTH CONFERENCE,
CLEVELAND, May 25-27, 2012.**

While preparing for the youth conference and trying to decide on a topic and motto for the weekend, we went through a lot of different topics and Bible verses before we finally came to our conclusion. We got together on several occasions to share our ideas and the issues and questions that have been coming up in our daily lives outside of church, the things that we would really love to learn more about! However, each time we got together, the ten of us would come up with fifty different mottos, every single time, without fail. This made pinpointing one particular one very difficult. After some frustration, we realized, maybe this wasn't about us, that maybe we needed to listen to what God wanted to teach us and everyone else who would attend the conference. So, as a youth group, we took one day out of our week to fast and pray for God to show us what he had planned for the weekend for us.

The following Sunday morning, we got together again to discuss the topics once more and as usual we had a difficult time choosing one that we all agreed on. Then, literally in the last fifteen minutes or so of our time together, it just came to us, “true or false,” and we all agreed on it! We knew this was something God really wanted to engrave in our hearts over the weekend, to teach us what a true Christian looks like.

Personally, I have been battling the issue in my heart and life for a little while, and the topic meant so much to me. As I look around, especially in the

HONORARY AND MEMORIAL FUND

The purpose: supporting the missionary initiatives of our young people. Donations from this fund will be allocated by the Missionary and Benevolence Board at its mid-year meetings. The written applications addressed to the MBB should state the goals and the duration of the mission trip, and should include a letter of support from the pastor of the applicant.

The initial deposit is the money donated in memory of *Ernest J. Kish*. Please consider to contribute to this fund. Send money to the Treasurer (see address on page 2).

world, the fine line between Christians and the world is becoming finer and finer and sometimes I feel as if we've reached the point of making it completely invisible. We dress the same, act the same, talk the same, have the same life goals, watch the same movies, approach relationships and marriage the same, and treat those around us the way any other person living in the world would.

Over the weekend, I had the opportunity to reevaluate my life and how

it measures up to God's word. As Pastor Veress mentioned, the Bible is the best mirror to evaluate ourselves in. I pray that I, and every other youth who attended that weekend or had the opportunity to watch over the internet, could take what we learned and apply it to our daily walks with Christ out in the world, reevaluating our lives each and every brand new day, ensuring that we are walking in the will of God as true Christians and not just hiding behind a façade!

Lakatos Gabriella, Cleveland

How sure are you that if you died today you would go to heaven? To some of you that might not be hard to answer because you are sure that you will go to heaven, but to me it was a scary, mind blowing question that effected my life since the Cleveland Youth Conference in May.

On Saturday night, Pastor Efraim Veress asked us: "If you died today, are you sure that you are going to go to heaven?" He said that it isn't enough to be 99.99% committed; we need to be 100%. I wasn't really sure about it.

Lately, I've been relying on myself rather than trusting God and his plans for me. If something went wrong, I blamed it on Him and questioned Him. I totally ignored everything that had to do with reading the Bible and devotions, and only prayed when I wanted something. I wanted to look perfect in everyone's eyes and didn't realize that it ruined my relationship with God. I was seeking for happiness from the world: from others, rather than seeking God, who is offering true, eternal happiness. So after

I caused some HUGE trouble in Cleveland, I realized that my irresponsible personality needed to grow up and let God control my entire life.

I prayed to God and asked Him for forgiveness and to give me faith that I may be sure that I'm going to heaven. I realized that I needed Jesus in my life because without Him, I am nothing. After a lot of praying, I accepted Him as my personal Savior! I started reading the Bible and devotionals daily, listen to

more Cristian songs, pray, and ask God before I do something.

It has been a HUGE change in my life and is the best feeling I have ever experienced: to know that you can always count on God and his everlasting love gave me the faith to discover the true meaning of life.

Erzsébet Balla, California

I don't know with what mindset or attitude all the attendees approached the Cleveland Youth Conference, but I do know that most of us left with a similar renewed feeling after experiencing God shower His blessings upon this event. I, myself, approached this get-together as an opportunity to relax for a couple of days, knowing I wouldn't have to suit up and go into work. However, God had other plans in store for me. He helped me realize that I don't serve with the same fire and passion as I once did.

Saturday evening, Pastor Veress's message about the parable of the ten bridesmaids brought to light what a true Christian is; someone who is a living testimony to others and a light in this dark world. After doing some soul searching, I was able to admit to myself that the way I was living was not of a true Christian and realized changes needed to be made. I just praise God and give Him all the glory for His faithfulness and grace that found and stopped me in my tracks. It's not enough to swim on the surface of Christianity and think you can just get by and have a false hope God will grant you entry to His kingdom. None of us want to be part of the crowd we read in Matthew 7:21-23 that say, "Lord, Lord,

did we not prophesy in your name and in your name drive out demons and in your name perform many miracles?" As we read further on God's response to those is, "I never knew you. Away from me, you evildoers!" Therefore, we need to act accordingly because we are called to serve whole-heartedly, which is the least we can do to show appreciation for the greatest gift of all, our Salvation.

Adam Szabo, Chicago

Clevelandi, alhambrai és chicagói ifjak.

Szomorú szívvel adjuk tudtára az amerikai és kanadai testvéreinknek és barátainknak, hogy **ifj. Baráth Antal** május 3-án, 65-dik születésnapján az Örök Hazába költözött. Súlyos agyrákbán szenvedett 9 hónapig.

Fiatal éveit szüleivel, testvéreivel a Torontói Baptista Gyülekezetben élte. **Cserepka János** lekipásztor testvér mérítette be. 1969-ben feleségül vette **Georgina Brewert**. Szép családot neveltek fel, 3 fiú és 3 leány gyermekük volt.

Csendes kis kápolnában búcsúztunk tőle, és hangzott a kedves ének: 'És Ő jár velem, beszélget nekem, mondja, én az Ővé vagyok.' Az Úr legyen vigasztaló, kedves, hűséges feleségének, gyermekeinek, számos unokájának, **Mártha** nővérének, **Erika** húgának és mindnyájunknak, akik szerettük őt.

A fényképen Antal nemrég elköltözött szüleinkkel együtt látható.

Tagai Erika

KORNYA MIHÁLY PALÁSTJA

A palástot a királyok a hatalom egyik szimbólumaként, egyházi méltóságok tisztségük jelképeként viselik, a Szentírásban az Úr szolgálatához kapcsolható. Az 1Kir 17:19-20a-ban a következőket olvashatjuk: „*És ő elmenvén onnét, megtalálá Elizeust, a Sáfát fiát, a mint szántott tizenkét járom ökörrrel, és ő maga a tizenkettedikkel volt, és Illés hozzá méne, és az ő palástját reá veté. És ő elhagyván az ökröket Illés után futott.*” Illés próféta palástját Elizeus vállaira véve hűen szolgálta az Urat élete végéig.

Hasonlóképpen történt *Kornya Mihály* (1844-1917) szolgálata való elhívása is. 1874 őszén Kornya részt vesz a *Lajos János* puskaműves házában a *Novák Antal* által tartott bibliaórákon, és nemsokára meg is tért. 1875. augusztus 26-án hét társával együtt *Meyer Henrik* bemeríti Békésgyulán a Fehér-Körös vizében – ezzel *Nagyszalontán* megalakult Magyarország első magyar baptista gyülekezete.

1877. novemberében *Johann Gerhard Oncken* hamburgi prédikátor és *Meyer Henrik* Budapestről Nagyszalontára jön, és a környékbeli missziómunkások, valamint a szalontai testvérek részvételével bibliakonferenciát tart. Hasznos tanácsokkal látják el a missziómunkára készülöket. Ez alkalommal Kornya Mihályt diakónussá, majd 1881-ben gyülekezeti vénné avatják, felhatalmazva az úrvacsora és a bemerítés szolgálatára. Kornya Mihály lelki tüztől hevítve, akadályokat nem ismerve indul 1878. pünkösd másodnapján első misszióúttjára *Balogh László* társaságában *Biharugrára*. Előbb Szalonta környékén, majd távolabbi és egyre távolabbi vidékeket bejárva viszi Isten életadó beszédét. Első bemerítését 1881. június 9-én, a Bihar

megyei *Fekete-Tót* községben végezte.

A szolgálatot az Úrtól kapott tekintéllyel élete végéig hűen végezte, bemerítő palástját alázattal viselte. Munkássága nyomán gyülekezetek százai alakultak meg Erdély- és Magyarország szerte. Kornya Mihály 40 évig járta a megyéket, városokat, falvakat porban, sárban, hóban, vízben, szenvedve sokféle körülmeny között. Több mint 19 megyében hirdette az Igét fáradhatatlanul, és a kutatások szerint 348 bemerítésen több mint 11.000 fehérruhást merített be egy-maga. Az idős Kornya testvér beteg, 1916-ban *Fugyivásárhelyen* ölti magára utoljára palástját, és tart bemerítést. Fiának 1914 októberében a szerbiai harc-téren bekövetkezett halála, a sok gyaloglás, hideg idő, a jeges vízben végzett bemerítések sokasága és sok egyéb üldöztetések megviselték egészségi állapotát, meggyengítették fizikai erejét.

Az utolsó bemerítésről, amin részt vett, *Kirner A. Bertalan Kornya Mihály baptista úttörő-parasztapostol krónikájában* így jegyzi fel: „Az utolsó gyülekezet, amelyben megjelent, és ahol az utolsó felvételt is végezte 1916. augusztus 13-án, *Szalárd* volt. Ebben a gyülekezetben sok öröme volt még a zaklatások, az elszakadások idejében is, mert itt hűen kitartottak mellette. Ide ekkor már *Bihardiószegről* kocsi-val hozták el, de a baptizálást Kornya helyett az ő jelenlétében *Bozsódi Zsigmond* végezte el. Így Bozsódi volt az, aki Kornya Mihályt helyettesítette utolsó ténykedésében. A baptizálási beszéd témája János 3:13-17 alapján volt. Kornya hallgatta a beszédet, és nézte a bemerítést. Kornya éberségére és szellemi tárgyyszerűségére ide jegyezzük ezt a kis epizódot. Mikor minden be lett fejezve, Kornya meg-

köszönte a helyettesítést, s azt mondta Bozsódinak: – Te még most sem tudod, hogy kell alkalmazni az Igét? A Szentírásban a legfontosabb a cselekedet, a bemerítésnél az, hogy Jézus bement a vízbe, és kijött a vízből, te pedig azt a részt emeled ki „engedj most, mert így illik nekünk.” Engedelmességről való tanításnál helyes ez a felfogás, de bemerítésnél az engedelmességen túl a cselekedet a fontosabb rész. Sokszor azért nincs eredmény a prédikátori munkában, mert a cselekvést nem tudják megkülönböztetni a beszéd-től. Ezután búcsúzásra került a sor. Elköszönt mindenkitől. Búcsúzás közben sírva mondta: – Na, testvérek, nem jövök többet Szalárdra. Mindnyájan sírtak, és így ült fel Szalárdon *Kocsis Károly* kocsi-jára kis unokájával együtt, és ment vissza Bihardiószegre. Megérezte az érett test és a megfáradt lélek az idő teljességét, kis unokáját magához ölelve, könnyekkel szemében ment haza Szalárd határából. És soha többé nem látta Szalárdot...”

Ez alkalommal bemerítő köntösét Bozsódi Zsigmondnak adta. 1917. január 3-án, éjjel 2-3 óra között meghalt Kornya Mihály. Az Úr munkája végetével hazahívta hűségben megőregedett szolgáját. A koporsó mellett 12 fehér hajú öregember állott, hogy még néhány óráig közelében legyenek annak a férfinak, akitől megtanulták az isteni élet igazságait. A temetési gyászbeszédet a Budapestről megérkezett *Meyer Henrik* tartotta a 2Sám 1:17-26 alapján. Beszédét sirástól elfúló hangon azzal kezdte: „Nincsen Kornya.” Az Isten embere hazament Urához.

Bozsódi Zsigmond a szalárdi körzet prédikátoraként nagy odaadással és kitartással végezte a rábízott munkát: részt vett az országos szövetség munkálataiban, hirdette az Igét, járta a körze-

Reménység

Fesztivál

Franklin Graham-mel

2012. június 1-3.

Papp László Budapest Sportaréna

A Reménység Fesztivál számokban: három nap, 36.175 résztvevő, 2727 leadott visszajelző lap, 1630 megtérő. Persze a statisztikánál sokkal többet jelentett a június 1-3 között a Papp László Budapest Sportarénában megrendezésre kerülő evangélizáció.

Franklin Graham személyében egy alázatos, ugyanakkor erőteljes prédikátort ismerhettünk meg. Számomra érdekes volt, hogy nagyon egyszerűen és közérthetően szolgált, a három este szinte mindig ugyanazt mondta el, ennek ellenére vagy talán éppen ezért, mégis használta őt az Úr.

A legcsodálatosabb az volt, mikor az emberek folyamatosan jöttek a döntés-

re hívás után, hogy üdvösséget nyerjenek. Láttam összetört, síró arcokat, aztán boldog felszabadult, valódi örömet ugyanezen embereken. Hálás vagyok Istennek, hogy én is imádkozhattam egy roma családdal együtt bűnbocsánatért könyörögve. Számomra ezek a gyümölcsök minden két-

séget eloszlatnak, amiket gyanakvó vagy éppen irigykedő testvérek, vagy áldtestvérek gerjesztettek.

Fantasztikus volt a szervezés. Mindenki tudta és tette azt, ami a feladata. Megható volt a siketek számára fenntartott rész, ahol jeltolmács segítette a megértést. Felekezeti hovatartozásunktól függetlenül egy cél lebegett előttünk, megmenteni embertársainkat. Volt mit tanulnunk amerikai testvéreinktől. Reméljük lesz még ennek az összefogásnak folytatása.

A prédikáció mellett a koncertek is szívet melengetők voltak. Külön kiemelném az 1000 tagú kórus szolgálatát, a zenekarral. Bevallom őszintén ez nem az én stílusom, de most egy pillanatra

esett, és azzal megütötte a vizet, és mondta. *Hol van az Úr, az Illés Istene? És mikor ő is megütötte a vizet, kétfelé válék az, és általméne Elizeus.*" Az Úr az Ő szolgáját hirtelen magához ragadta, a palást a földre hullt.

Kornya Mihály palástja Szalárdon maradt. Ezt erősítette meg Kiss László lelkipásztor-történész a gyülekezet 100 éves jubileumán mondott beszédében, amit 1991. augusztus 9-én tartottak.

Az eltelt 100 év alatt voltak háborúk, rendszerváltások, üldöztetések. A történelem viharos évtizedei során többen keresték a palástot – nincs meg. Az Úr akarta úgy, hogy ne egy gyülekezeté, vagy egy személy tulajdona legyen csupán múzeumi tárgyként, hanem mindenkié, akit Ő szolgálatra hív.

Kelemen Sándor Tomi

sem untatott az énekkar. Fantasztikusan hangzott a Nagy király, a Jézus hú megváltó vagy a Halleluja.

Nagyon változatos volt a program. Csupán egyetlen bizonyágtétel hangzott el a három este során, de az különleges volt. Boros Lajos, váci elítélt rabtársai-val együtt állt ki a színpadra és beszélt az életéről.

Részletek Merényi Zoltán honlapjáról

AZ ÚJ HELYEN

Életem (29)

A gyülekezet tagsága bővült. Beköltözött a városba a Végel család. Anya és négy gyermeke. Valéria, a legidősebb lány munkát vállalt Rijékán, és ott is tért meg, a szabadkeresztyény gyülekezetben. Miután apjuk önkézzel véget vetett életének, Vali hazajött. Bizonyágtételére testvérei és anyja is megtért a pacséri gyülekezetben. Összeszedve kicsinyke pénzüket, bejöttek Szabadkára, és a Sétárdó mögött megvettek egy öreg szőlőt. Csak egy szobából álló kunyhó volt rajta. Körülötte sárga föld és hulladék téglá.

- Ajtai testvér -kérte Végel mama-, építsen nekünk ebből egy konyhát a szobához.

És apa rakta a sárga földbe a tégladarabokat, mintha tortát töltene. Felhúzta a falakat. Lécekből lett a mennyezet, melyre fentről dobálták a sarat, - így lett a plafon. A testvérnő a kis építményt hóféhrre meszelte. Tavasz volt, és a bejáráthoz vezető hosszú úton két sor dús, fehér margarétát ültetett. "A szegénység esztétikája" - olvastam valahol. Csokronként árulta a virágot a közeli piacon, és lett kenyérre való.

Mikor beköltöztek a városba ezt az Igét kapták: "Tenedek pedig ezt a jelt adom: Ebben az évben azt eszitek, ami a tarlón nő, a második évben azt, ami annak a magvából hajt, a harmadik évben pedig vessetek és arassatok, ültessetek szőlőt, és egyétek gyümölcsét." (2Kir 19,29) És így is lett.

A lányok azonnal munkát vállaltak házaknál, és tanultak. Vali könyvelő lett. Oti egészségügyi nővér és mint műtősnő ment nyugdíjba. Gabriella maradt csak cseléd, de nem sokáig. Megtért egy kosárfonó fiú, és ő vette feleségül. Sváb volt és hamarosan kitelepültek Németországba. A fiú szakmát tanult és ma jól menő kárpitos műhelye van. Mindegyik saját házban lakik.

Másik két hívő leány is bejött a városba, tanulni. Kórházi munka mellett tanulták a nővér-szolgálatot. Így már vagy

tet, az Úrhoz vezetett embereket, tartott bemerítéseket. A Kornya Mihály által rábízott szolgálati palástot méltóan viselte, amíg egy szomszédos gyülekezetben nehéz gyülekezeti ügyek rendezése közben a lelki teher alatt teljesen összeroskadt. 1920. január 23-án az Úrhoz költözött.

A 2Kir 2:11-14-ben a következőket olvashatjuk: „És lőn, a mikor menének és menvén beszélgetének, imé egy tüzes szekér tüzes lovakkal elvázlasztá őket egymástól. És felméne Illés a szélvészben az égbe. Elizeus pedig ezt látván kiált vala: Édes atyám, édes atyám! Izráel szekerei és lovagjai! És nem látá őt többé. És vevé a maga ruháit, és két részre szakasztá azokat. És felemelé az Illés palástját a mely róla leesett, és visszavért, és megállott a Jordán partján. És vevé az Illés palástját, amely róla le-

Evangeliumi Hírnök
Gospel Messenger
12409 Devoe Street
Southgate, MI 48195

PERIODICAL
Postage
PAID
Ontario, CA
USPS 716-300

nyolcan voltunk. Mandolinokat nyomtam a kezükbe, és hamarosan zenéltünk is. Ez olyan lánykór féle lett. Imádkoztunk, kézimunkáztunk; bazáron eladtuk a munkákat és vettünk, ami kellett. Az imaház takarítását is felvállaltuk. (Volt kulcsunk, hogy jöhessünk, amikor van időnk. Amikor a prédikátor tv. ezt észrevette, nagyon nehezményezte, mondván, hogy ide nem lehet csak úgy bejönni! Furcsálltuk, de az oka később derült ki.)

Amikor Valéria felvételét kérte a gyülekezetünkbe, még egyedül volt itt. Szép bizonyágtétele volt, és ezt élete is bizonyította. Mielőtt a gyülekezet döntött volna, Tary Károly prédikátor testvér megkérdezte, hogy meg tudja-e ígérni, hogy nem okoz szakadást a gyülekezetben. Megígérte. Hiszem, hogy így is gondolta; de amikor a gyülekezet nehézségbe került, mégis megtette. Ő volt családjának a lelki vezetője. Vele ment egy testvérnő, három gyermekével, és egy fiatal pár. Fájt, hogy éppen most, mikor mindenki számít, de meg is tudtam érteni, nehéz helyzet volt. Persze, megelőzte elmenetelüket a sok vita, hogy ott "mélyebb" a tanítás és példásabbak a hívők. Vigasztalt, hogy nem a világba mentek, csak másik gyülekezetbe. Belekerültek a Szabadkeresztények jugoszláviai szövetségébe. Hamarosan a lányok férjhez mentek, a fiú megnősült és gyerekeik születtek. Szinte észre sem vettük, és már megnőttek. Hamarosan Oti hívott, hogy a fiacskáját tanítanom kell. Vettek is egy koffer-harmoniumot. Azután a többiek is megkértek és én meg tettem. Alkalmam volt gyakorolni a szeretetet. Kántor meg harmonista vagyok, és harmonistákat képeztem. Többen még ma is szolgálnak. Valahogy jól esett, hogy olyan természetes volt, hogy megkérnek.

Később az ő kis közösségük is fájdalmas dolgokat élt át. Tudtam, ők is ebben

a világban élnek, és a bűn helyet keres. (Mai napig sem tudok megnyugodni, hogy egy hívő férj el tudja hagyni feleségét és három gyönyörű gyermekét, és elmegy egy homoszexuális férfival, aki hívőnek vallotta magát.) Oti és férje megmaradtak hitben és hűségben az Úrral.

Többször a mi imaházunkban tartották a bemerítésüket. Különösen meghatóan szép volt a két évvel ezelőtti. Hat keresztelezőjük volt. Vidékről is jöttek, és tele lett az imaház. Azt kérték, hogy amíg a pohár megy, az "Igaz, hogy Jézus értem halt" éneket játsszam, de én halkán énekelni kezdtem és a gyülekezet bekapcsolódott. A karját: "A kereszt az a hely" le szoktam lassítani és megjegyezték, hogy ez nagyon ünnepélyes volt. Együtt voltunk és örültünk egymásnak.

Fájt, amikor elmentek. Értékes, drága testvérek. Keseregtem, s az Úr megkérdezte, hogy megyek-e Vele tovább? Igen, mondtam. A Gecsemáné után a Golgota jön. Még nem tartottam ott, de tudtam, hogy következik. Mindenkinek meg kell legyen a Gecsemánéja és a Golgotája is. Nem ajánlatos elkerülni, mert csak a halál után van feltámadás; de hinni kell, hogy van.

Nagyajtai Eszter

Legfontosabb igeversem

„Öntsd ki szívedet, mint a vizet, az Úr színe előtt! Emeld föl hozzá kezeidet gyermekeid életéért... (JSir 2,19)

Olyan jó a drága Mennyei Atya kezére bízni szereteteinket, mert Ő valóban tenyerén hordja őket. Ezt megtapasztaltam. Nem hull az ima a porba. Sokszor érdemtelenül is megmutatja szeretetét.

Tóth Lajosné, Debrecen

LAPOZGASSUK A BIBLIÁT!

Törvény és kegyelem

1. Az Úrnak minden útja kegyelem és hűség azoknak, a kik szövetségét és bizonyosságait megtartják.

2. Mert a törvény Mózes által adatott, a kegyelem pedig és az igazság Jézus Krisztus által lett.

3. Járuljunk azért bizodalommal a kegyelem királyi székéhez, hogy irgalmas-ságot nyerjünk és kegyelmet találjunk, alkalmas időben való segítségül.

4. Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez;

5. Mert a bűn ti rajtatok nem uralkodik; mert nem vagytok törvény alatt, hanem kegyelem alatt.

6. Mert a Jézus Krisztusban való élet lelkének törvénye megszabadított engem a bűn és a halál törvényétől.

7. Mert a törvény vége Krisztus minden hívőnek igazságára.

8. Tudván azt, hogy az ember nem igazul meg a törvény cselekedeteiből, hanem a Jézus Krisztusban való hit által.

9. Krisztus váltott meg minket a törvény átkától, átokká levén érettünk.

10. Ekként a törvény Krisztusra vezérlő mesterünké lett, hogy hitből igazuljunk meg.

11. Elszakadtatok Krisztustól, akik a törvény által akartok megigazulni, a kegyelemből kiestetek.

12. És találta meg Ő benne, mint akinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által:

A megfejtéseket aug. végéig várjuk.